

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/100/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4223010150
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4223010150.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a Mgr. Ľubomíry Podmaníkovej, v trestnej veci odsúdeného A. B., pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Komárno z 26.10.2023, sp. zn. 2Nt/5/2023, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre 21. decembra 2023, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku s a sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Komárno (ďalej len „súd prvého stupňa“), uznesením z 26.10.2023, sp. zn. 2Nt/5/2023 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného A. B. (ďalej len „odsúdený“) na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/13/2022-232 zo dňa 17.02.2022, právoplatný dňa 17.02.2022, pretože neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku.

Súd prvého stupňa napadnuté uznesenie odôvodnil tým, že odsúdený žiadal o povolenie obnovy konania predložením USB kľúču s dôkazným materiálom, pretože mal za to, že v danej veci je nevinný a vyšiel najavo dôkaz v pôvodnom konaní neznámy a to nahrávka, obsahom ktorej je priznanie svedkyne C. D., že skutok sa nestal. Súd prvého stupňa na verejnom zasadnutí vypočul svedkov E., D., F., prehrál nahrávku z USB kľúča, pričom svedok F. vypovedal zhodne ako D. – vylúčili spáchanie skutku odsúdeným, svedkyňa D. vypovedala, že súhlas na nahrávku nedala, zotrvala na svojej prvotnej výpovedi, že sa skutok stal ako bola schválená dohoda o vine a treste a k obsahu nahrávky sa vyjadrila, že celý rozhovor bol zinscenovaný. Na verejnom zasadnutí súdu prvého stupňa odsúdený poprel spáchanie skutku v celom rozsahu s tým, že jediný dôvod, prečo sa priznal, bola dôkazná situácia a to, že proti nemu svedčili dvaja svedkovia, hrozilo mu 9 rokov, a preto si vybral tú možnosť, že uzavrel dohodu na 4 roky a 8 mesiacov. Poukázal najmä na skutočnosť, že rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/13/2022 súd schválil dohodu o vine a treste, kde jednou z podmienok iniciovania uvedeného konania bolo, že sa obvinený v celom rozsahu prizná, čo aj učinil, následne na všetky otázky na verejnom zasadnutí o schvaľovaní dohody o vine a treste odpovedal kladne a dohoda bola schválená, a preto s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Proti napadnutému uzneseniu podal odsúdený ihneď, po jeho vyhlásení v jeho prítomnosti na verejnom zasadnutí súdu prvého stupňa, sťažnosť.

V písomných dôvodoch sťažnosti, prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že trestného činu sa nedopustil, predložil zvukovú nahrávku, ktorá bola vyhotovená v byte C. D., v prítomnosti G. E. a H. F., pričom svedkovia E. a F. na verejnom zasadnutí uviedli, že vykonali rozhovor s D., ktorá pri tomto rozhovore uviedla, že B. nespáchal tento trestný čin, i keď na verejnom zasadnutí uviedla, že na

nahrávke vypovedala tak preto, že scenár, ako má vypovedať, jej dala E., čím považuje jej výpoveď za nevierohodnú z dôvodu, že nikto by jej pocity tak neopísal, ako ich po uvedenom oznámení opísala sama. Poukázal na to, že pri zadržaní hliadkou polície u neho neboli nájdené peniaze a nebolo ani zistené, že by ich minul na pošte. Uviedol, že nahrávku uvedeného rozhovoru nemožno považovať za legálnu, svedkyňa, ktorej rozhovor s osobami E. a F. bol nahratý, nevedela o tom, že ju nahrávajú, ak by jej dali scenár, potom by tomu zodpovedali otázky a odpovede, žiadne také skutočnosti však z nahratého rozhovoru nevyplývajú. Podľa jeho názoru ide o spontánnu výpoveď D., z ktorej vyplynulo aj to, že ľutovala, že mu ublížila svojou výpoveďou, je podriadená poškodenej B.. I keď pripúšťa nelegálnosť nahrávky, vzhľadom na jej obsah sa mal súd zaoberať aj tým, či ide o nový dôkaz, nie je možné konštatovať, že nepredložil nový dôkaz, súd sa mohol zaoberať otázkou vhodnosti, či tento dôkaz je na preukázanie tvrdenej skutočnosti vhodný, poukázal na zásadu proporcionality. Navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť podľa § 194 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku a povoliť obnovu konania, eventuálne podľa § 194 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

K sťažnosti odsúdeného sa vyjadril námestník Okresnej prokuratúry Komárno, ktorý uviedol, že obvinený sa počas vyšetrovania pred vyšetrovateľom, v rámci konania o dohode o vine a treste pred prokurátorom a taktiež v konaní pred súdom priznal k spáchaniu trestného činu a to za prítomnosti svojej obhajkyne, pričom návrh na obnovu konania podal vyše roka po právoplatnom ukončení pôvodného trestného konania a pri výsluchu svedka F. bolo zistené, že je priateľom odsúdeného a počas výkonu trestu boli v intenzívnom kontakte. K samotnému posúdeniu zákonnosti predloženej nahrávky, ako jedinej novej skutočnosti, na ktorej bol návrh na obnovu konania postavený uviedol, že skutočne ide o záznam prejavu súkromného prejavu osoby C. D., zachytený bez jej vedomia a súhlasu, pričom z obsahu samotnej nahrávky bolo zjavné, že svedkyňa bez pozvania vyhľadali v jej domácnosti družka a priateľ odsúdeného a cieľom ich vopred pripraveného rozhovoru bolo dostať zo svedkyne vyjadrenie, ktoré by pomohlo spochybniť vinu ich blízkej osoby; rozhovor dominantne a zvýšeným hlasom moderoval F., pričom on aj E. viackrát zdôraznili, že chcú odsúdenému pomôcť, že odsúdený sedí nevinne a skutok nespáchal, že svedkyňa má povedať, že poškodená B. sa jej vyhrážala, prejavy svedkyne boli na nahrávke minimálne a submisívne, v rámci ktorých zopakovala aj niektoré časti vyvíňujúcich tvrdení opakovaných jej nechcenými návštevníkmi, z ktorých mohla mať právom strach. Poukázal na skutočnosť, že po zákonom poučení pred sudcom svedkyňa D. naďalej trvala na svojej usvedčujúcej výpovedi z pôvodného prípravného konania a spôsob vyhotovenia nahrávky spochybnila s tým, že hovorila pod tlakom.

Keďže predložená ilegálna nahrávka v kontexte so skoršími opakovanými priznaniami sa odsúdeného, usvedčujúcou výpoveďou poškodenej B., výpoveďou D. v procesnom postavení svedkyne, ktoré korešpondujú i s výsledkami ohliadky miesta činu, rozhodne nie je spôsobilá privodiť iné rozhodnutie súdu o vine alebo treste, navrhol preto, aby Krajský súd v Nitre podanú sťažnosť v zmysle § 193 odsek 1 písmeno c/ zamietol ako nedôvodnú.

Krajský súd v Nitre (ďalej len „nadriadený súd“), ktorému súd prvého stupňa predložil vec 14.12.2023 na rozhodnutie o sťažnosti odsúdeného, pri rozhodovaní o nej podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému tento sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia.

Plnením tejto svojej prieskumnej povinnosti nadriadený súd zistil, že súd prvého stupňa nespĺnenie podmienok obnovy konania v prejednávanej veci, ustanovených v § 394 Trestného poriadku, zistil správne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom. Taktiež zistil, že odôvodnenie napadnutého uznesenia je v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku, pretože obsahuje všetky, pre rozhodnutie o návrhu odsúdeného podstatné skutočnosti, ktoré súd prvého stupňa považoval za dokázané, dôkazy, o ktoré sa jeho skutkové zistenia opierajú, úvahy, na základe ktorých skutočnosti, ktoré považoval za dokázané, v hore naznačenom smere posudzoval, s ktorými sa aj nadriadený súd stotožňuje a na ne poukazuje, nepovažujúc za potrebné ich zmeniť ani doplniť.

Nadriadený súd predovšetkým konštatuje, že konanie o povolenie obnovy konania sa obmedzuje len na zistenie, či vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatela, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Z hľadiska splnenia podmienok na povolenie obnovy konania nie je rozhodujúce, či o skutočnostiach alebo dôkazoch, ktoré sa v návrhu uplatňujú, navrhovateľ vedel, ale či tieto skutočnosti alebo dôkazy boli alebo neboli skôr známe súdu. V konaní o povolenie obnovy konania v zásade neplatí revízný princíp, podľa ktorého by bol súd oprávnený skúmať správnosť všetkých výrokov napadnutého rozhodnutia, je však oprávnený zaoberať sa iba tými výrokmi, pri ktorých sa navrhovateľ domáha obnovy konania.

Nadriadený súd konštatuje, že odsúdený ani v písomnom odôvodnení sťažnosti a ani prostredníctvom svojho obhajcu neuviedol také skutočnosti, aby mal nadriadený súd k dispozícii také relevantné skutočnosti, okolnosti alebo právne úvahy, ktoré by boli spôsobilé, z hľadiska zistenia podmienok obnovy konania, spochybniť správnosť a úplnosť skutkových zistení súdu prvého stupňa, ako aj správnosť právnych úvah (zvlášť § 394 odsek 1 Trestného poriadku), na základe ktorých skutočnosti, ktoré považoval za dokázané, posudzoval.

Nadriadený súd sa tak, ako i súd prvého stupňa nestotožňuje so sťažnostnými námietkami odsúdeného, ktoré sú totožné so skutočnosťami uvádzanými v návrhu odsúdeného na obnovu konania, resp. doplneným „novým dôkazom“ nelegálnou nahrávkou, keďže odsúdený sa k spáchaniu skutku jednoznačne priznal a svoju vinu uznal už v prípravnom konaní, následne svoje priznanie potvrdil i odpoveďami na otázky kladené mu prokurátorom, ako i sudcom pri schvaľovaní dohody o vine a treste a taktiež súhlasil i s náhradou škody poškodenej, výšku škody vôbec nenamietal. Svedkyňa D. na verejnom zasadnutí súdu prvého stupňa, po poučení sudcom, dokonca dvakrát, i napriek prehratej nahrávke, zotrvala na svojej usvedčujúcej výpovedi z prípravného konania, ktorá korešpondovala s ďalšími vykonanými dôkazmi v pôvodnom konaní.

S poukazom na vyššie uvedené preto možno konštatovať, že žiadne iné nové dôkazy, ktoré neboli súdu známe v pôvodnom konaní, odsúdený neuviedol.

Nadriadený súd preto poukazuje na skutočnosť, že síce v predmetnom konaní boli splnené formálne náležitosti návrhu na povolenie obnovy konania podľa § 399 odsek 1 Trestného poriadku, t. j. návrh podala osoba na to oprávnená, smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je obnova konania prípustná a nie je v zmysle § 395 Trestného poriadku vylúčená, avšak súčasne nebola zistená existencia takých nových skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného alebo na ktoré by pôvodne uložený trest odsúdeného bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu. Z vyššie uvedeného preto jednoznačne vyplýva, že obnova konania smeruje k náprave „skutkových pochybení“ a nie k náprave zákonných pochybení.

Taktiež nadriadený súd nezistil ani žiadne porušenie ustanovení Trestného poriadku v postupe súdu prvého stupňa pri prerokovávaní návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, napadnuté uznesenie vzhľadom k riadnemu odôvodneniu považuje za zákonné a správne, a preto námietky odsúdeného týkajúce sa spochybnenia výpovede svedkyne D. vzhľadom na predloženú nelegálnu nahrávku, považuje iba za formu jeho obrany, ako možnosť vyvinenia sa.

Podľa 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti a právne úvahy, nadriadený súd nezistiac žiadny dôvod na zrušenie napadnutého uznesenia a iné rozhodnutie o návrhu odsúdeného v jeho prospech, sťažnosť odsúdeného podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku zamietol, pretože nie je dôvodná.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.